

hvorledes Rigsdagen har stillet sig til denne Sag, og det er ikke ganske synonymt. Jeg har sagt, at Rigsdagen og Regjeringen hidtil have været enige om denne Fortolkning af Loven, og hvis der nu indtræder Uenighed, hvad jeg ikke haaber, saa er det virkelig Rigsdagen, der har forandret sit Standpunkt. Men jeg skal tillige gjøre en Bemærkning, der vil vise, hvorledes man netop har lagt Accenten paa Dvelferne med fuld Krigsstyrke og tillagt denne en overveiende Betydning. Naar man nemlig tænker sig saa meget længere frem i Tiden, at Aargangene blive talrigere end Krigsstyrken, saa indfalder man ikke Aargangene, men 800 Mand. Naar nu de 800 Mand ikke kunne tilveiebringes med den Aargang, som Hærloven fordrer, fordi Forudsætningen for Hærloven ikke er tilstede, saa har Rigsdagen hidtil været enig i, at man bør gaae til andre Aargange. Man har indfaldt 7de og een eller flere andre Aargange over det Normerede. Men komme vi til den anden Phase i Udviklingen, at f. Ex. en Bataillon i 2den og 4de Aargang har 1,000 Mand saa indfalder man ikke 1,000 Mand men 800 Mand, af disse Aargange. Det er Krigsstyrken det Hele dreier sig om. Lovens Aand er at skaffe den fulde Krigsstyrke til disse Afdelinger. Det er det, der er skeet, og det er det, jeg foreslaaer, at man fremdeles skal holde sig til.

Dinesen: Hvad Nyborg angaaer, er der ganske sikkert en Bygning, men den er ikke indrettet til Munderingskamre. Vi have i Udvalget havt Tegninger over Bygningen, som den er, og som den tænkes at blive. Der er i Nyborg leiet en Bygning til Munderinger, men ved at anvende 1,850 Rd. kan man komme til at benytte Hærens Bygning og spare en aarlig Leie af 700 Rd., hvorfor det forekommer mig naturligt at stemme for denne Bevilling. Man er vanskeligt stillet ved Krigsministerens Forslag under Nr. 3 overfor den ærede Ordførers Paastand, at det hidrører fra en Feiltagelse, og den ærede Krigsministers modsatte Paastand, at der ingen Feiltagelse er tilstede. Saavidt jeg har kunnet forstaae de Bilag, der have ledsaget dette For-

slag, gaaer det ud paa, som den ærede Minister sagde, at supplere Tangbeholdningen ved Letten. Nu kunne vi godt lade være at gaae ind paa det; men jeg haaber, at dette ikke skal have tilfølg, at det Mandskab, der indkaldes til Dvelse, kommer til at ligge paa det bare Gulv, uden Tang eller Matraser. Selv hvis Forslaget bliver nægtet, haaber jeg, at den ærede Krigsminister vil sørge for, at dette ikke skal blive Tilfældet. Jeg skal imidlertid anbefale at stemme for Forslaget; er der en Feiltagelse tilstede, antager jeg, at denne Bevilling ikke vil blive brugt.

Formanden: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgfreds har Ordet for en kort Bemærkning.

C. B. Nimestad: Jeg har aldeles ikke sagt, at den ærede Ordfører har udtalt, at det ikke er til Gavn, at Befalingsmænd og Menige øves sammen; men jeg har sagt, at han argumenterede derfra, at det ikke kunde siges absolut at være til Gavn. Nu skal jeg bede den ærede Ordfører om een Ting, nemlig, at han vil gjøre sig den Uleilighed at eftersee det lille Sted i Tidenden, og naar han saa seer, at jeg har brugt det Udtryk „absolut Gavn“, og at jeg altsaa har citeret den ærede Ordfører aldeles ordret, vil jeg haabe, at hans Retfærdighedsfølelse vil bringe ham til at indrømme, at det er ham, der ikke har hørt, hvad jeg sagde, og ikke mig, som ikke har hørt, hvad han sagde.

Rjar: Det er kun en kort Bemærkning, jeg skal tillade mig ligesoverfor den høitagtede Krigsminister, navnlig i Anledning af den Motivering, han i sit første Foredrag fremsatte med Hensyn til Forslagene under Nr. 39 og 40. Den høitærede Minister lagde os meget paa Sinde — og især var denne Bemærkning henvendt til Ordføreren — at man skulde støtte hans Forslag for ikke at give den Uvillie Næring, der rundtomkring i Landet findes — jeg troer, den høitærede Minister brugte Udtrykket — epidemisk. Ja, der er ganske vist paa mange Steder i Landet en Uvillie imod den nugældende Hærplan, men